

Z ó l y o m i B á l i n t akadémikus az ülés elnöke

Zárszó

GONDA GYÖRGY elvtárs megállapításait, összefoglaló szavait köszönöm. Ez felment attól, hogy hosszabb zárszóval éljek. Tehát egészen röviden kívánok csak szólni.

Először magam is kiemelni kívánnám, hogy a hibák megelőzése közgazdasági, nemzetgazdasági szinten jóval kevesebbe kerül, mint a már elkövetett hibák kijavítása!

Hangsúlyozni szeretném továbbá, hogy Osztályunk elnökének a megnyitójában elmondott szavaival — az utolsó szóig — egyetértek. Az Ő részéről utalás történt arra, hogy a Magyar Tudományos Akadémián, nemcsak itt a Biológiai Osztályban, hanem az Agrártudományok Osztályán is hasonló témákkal foglalkoznak, mert ez az osztály együttműködve a Föld- és Bányászati Tudományok Osztályával, holnap fogja a környezetvédelem aktuális kérdéseivel foglalkozó ülését tartani.

De mindezek is csak kiragadott példák abból a kutatómunkából, ami az ökológusok részéről folyik. Utalni szükséges a mintaszerű, nagyon széles körű interdiszciplináris és internacionális kutatásokra is. Egyik újabb bizonyíték az a június eleji esemény, amikor az agrártudományi kutatások prominens képviselőivel együtt a biológusok, az egyetemi tanszékek, kutatóintézetek ökológus kutatói, nemzetközi szinten, KGST tudományos tanácskozás keretében fognak a környezetvédelemmel kapcsolatban felmerült alapvető ökológiai problémákról szólni, mégpedig Egerben és a Síkfőkúti mintaterületen.

Hangsúlyozni kívánom, hogy az ökológia Közép-Európában, de különösen nálunk idehaza — elsősorban módszertanilag elmaradt a nemzetközi élvonalbeli kutatásoktól, mégpedig elsősorban a kellő támogatás hiányában. Körülbelül az utolsó 10 év az, amikor az elmaradást igyekszünk szerény körülmények között is behozni. Egyébként Kelet-Európában messzemenő filozófiai és elvi alapok kerültek már korább is kidolgozásra.

1962-ben DIVIGNEAU a l'Université Libre professzora Brüsszelben az ottani Oktatási Minisztériummal együtt kiállítást rendezett. Ennek az volt a címe: „Ecologie — la science moderne, la science du futur”, azaz röviden, hogy az ökológia a jövő tudománya!

Úgy érzem, most 1979-ben nem zárszót kell tartanom. A mai ülészakon tulajdonképpen nyitásról van szó, ti. csak ezután bontakozhatnak majd ki teljes szélességben a fokozottabb szellemi, pénzügyi, tervezési támogatás mellett azok az ökológiai kutatások, amelyek a gyakorlati és a társadalomtól igényelt problémák megoldása, mégpedig minél gyorsabb megoldása érdekében ki fognak terebélyesedni.

Ezzel a gondolattal zárom a mai tudományos ülészakot. Megköszönöm az összes jelenlevő osztálytagoknak, kedves vendégeinknek a részvételét, a teljes hallgatóságnak a szíves figyelmét és türelmét, és az ülést bezárom.